

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
 Zagreb, Trg John F. Kennedy 11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A i R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Josipu Biliću, u pravnoj stvari tužitelja **TERMOBLOK d.o.o. u stečaju**, Sesvete, Sesvetska cesta 37, OIB: 29996892107, zastupano po punomoćnici Ireni Glogovšek Strahovnik, odvjetnici u Zagrebu, Vile Velebita 20, protiv tuženika **Zavarovalnica Sava, Zavarovalna družba d.d.**, Slovenija, Maribor, Cankarjeva 3, OIB: 16760357166, Sava osiguranje d.d. - Podružnica Hrvatska, R. Frangeša Mihanovića 9, OIB: 45237012600, radi naknade štete u visini od 246.333,53 €/1.856.000,00 kn¹, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 5. travnja 2023., u nazočnosti punomoćnice tužitelja Irene Glogovšek Strahovnik, odvjetnice i u nazočnosti punomoćnice tuženika, Renate Percar Reebrović, zaposlenice, donio je i objavio 18. svibnja 2023.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 166.219,60 €/1.252.381,58 kn¹, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 30. lipnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 9,68% godišnje, od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 9,41% godišnje, od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 9,09% godišnje, od 1. srpnja 2018. pa do 31. prosinca 2018. po stopi od 8,82% godišnje, od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019. po stopi 8,54 % godišnje, od 1. srpnja 2019. do 31. prosinca 2019. po stopi od 8,30 %, od 1. siječnja 2020., do 30. lipnja 2020. po stopi od 8,11 % godišnje, od 1. srpnja 2020. do 31. prosinca 2020. po stopi 7,89 % godišnje, od 1. siječnja 2021. do 30. lipnja 2021. po stopi od 7,75 % godišnje, od 1. srpnja 2021. do 31. prosinca 2021. po stopi od 7,61 % godišnje, od 1. siječnja 2022. do 30. lipnja 2022. po stopi od 7,49% godišnje, od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 7,31% godišnje, od 1. siječnja 2023. do 30. lipnja 2023. po stopi od 10,50 % godišnje, a od 1. srpnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se nalaže tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 166.219,60 €/1.252.381,58 kn¹ koje teku od 28. lipnja 2017. do 29. lipnja 2017.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

III. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim se nalaže tuženiku u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 80.113,93 €/603.618,45 kn¹ zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 28. lipnja 2017. pa do isplate.

IV. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 11.324,33 €/85.323,16 kn¹.

V. Odbija se kao neosnovna tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 39.034,90 €/294.108,45 kn¹.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe od 22. siječnja 2019.

II. Ne dopušta se preinaka tužbe od 5. travnja 2023.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 28. lipnja 2017. u Sesvetama uslijed olujnog nevremena došlo do imovinske štete na objektu tužitelja – Tvornici opekarskih proizvoda kojom prilikom je zbog jakog i olujnog vjetera nastala šteta na krovu objekta i hali koju isto krov pokriva. U vrijeme spornog događaja objekt je bio osiguran kod tuženika po polici osiguranja imovine br. 090002780. Tuženik je obavio četiri očevida u razdoblju od pet mjeseci te je isplatio tužitelju na ime osigurnine iznos od 600.000,00 kn, slijedom čega tužitelj potražuje dodatni iznos od 1.400.000,00 kn, budući da smatra da mu je nastala šteta u iznosu od 2.000.000,00 kn.
2. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnome navodi da nije sporan nastanak štetnog događaja ni pasivna legitimacija tuženika, ali osporava i osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te ističe doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja budući da je sporni objekt tužitelj držao u derutnom stanju te s otvorenim bočnim prostorom uslijed čega je omogućeno da olujni vjetar struji kroz samu građevinu kojom prilikom je došlo do dizanja metalnih ploča koje služe za pokrov krova. Također smatra da krov nije izveden kako je trebao biti izveden i da nije potrebno presložiti cijeli krov kako bi se vratio u prvobitno stanje.
3. Nadalje tijekom postupka tužitelj ističe da je tužitelju zbog odugovlačenja isplate osigurnine od strane tuženika, nastala daljnja šteta te je podneskom od 22. siječnja 2019. preinačio tužbu na način da je povećao tužbenih zahtjev tako da je potraživao iznos od 1.856.000,00 kn, a koja razlika se odnosi na troškove najma dizalice u iznosu od 72.000,00 kn i 384.000,00 kn.
4. U podnesku od 21. veljače 2022. tuženik je istaknuo i prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja navodeći da je vlasnik objekta Vlado Kolak.
5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u mišljenje i preporuku o načinu sanacije oštećenog tvorničkog krovišta u Sesvetama (list 5-9 spisa), u policu osiguranja (list 10 spisa), policu osiguranja (lis 10-13 spisa), u prijavu štete (list 10-13 spisa), u fotografije (list 15-18 spisa, 43-64 spisa), u građevinsku dozvolu (list 78-80 spisa), u troškovnik sanacije građevinskog objekta (list 81-90 spisa), u ponude (list 91-93

spisa), u e-mail korespondenciju (list 97-98, 101-125 spisa, list 152-155 spisa), u projektnu dokumentaciju (list 126-149 spisa), u izvadak iz zemljišne knjige (list 173-spisa), u nalaz i mišljenje vještaka iz spisa Općinskog suda u Sesvetama (lis 259-292 spisa), u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Boška Mišlova (list 313-333 spisa), u opće uvjete za osiguranje imovine (list 346-359 spisa).

6. U odnosu na preinaku tužbu od 22. siječnja 2019. ovaj sud je sukladno odredbi čl. 190. st. 3. ZPP-a, dopustio navedenu preinaku budući je smatrao da je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, slijedom čega je odlučeno kao u **točki I. izreke rješenja**.
7. Međutim u odnosu na preinaku tužbe od 5. travnja 2023., ovaj sud tu preinaku nije dopustio. Naime, imajući u vidu odredbu čl. 190. st. 1. ZPP-a, prema kojoj tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka, a koji postupak je zaključen 22. siječnja 2019., ovaj sud odbio dopustiti navedenu preinaku. Pri tome se ukazuje da se u konkretnom slučaju ne može primijeniti odredba čl. 191. st. 2. ZPP-a. Naime, tužitelj kod podnošenja tužbe određuje opseg zahtjeva za pružanje pravne zaštite, a postavljanjem tužbenog zahtjeva on određuje granice raspravljanja i odlučivanja, ujedno vrstu i granice u kojima se može kretati pravosudna zaštita. Osnova za donošenje odluke o osnovanosti pravne zaštite koju tužitelj traži, ukupni su rezultati raspravljanja u parnici. Dakle, izbor okolnosti koje će istaknuti kao osnovu zahtjeva kao i opseg zahtjeva, ovisi o tužitelju. Nakon što sud zaključi prethodni postupak, tužitelj gubi to pravo izbora u smislu preinake tužbe, pa tako i pravo povećanja tužbenog zahtjeva. (tako i PŽ-754/15-3 od 24. ožujka 2016.) Slijedom navedenog u odnosu na preinaku od 5. travnja 2023. ovaj sud je odlučio kao u **točki II. izreke rješenja**.
8. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22 - dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.
9. Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 1.856.000,00 kn (246.333,53 €) na ime osigurnine i to temelj police osiguranja imovine od posljedica požara i nekih drugih opasnosti, a vezano uz štetni događaj od 28. lipnja 2017. odnosno štetu nastalu na objektu tužitelja uslijed olujnog nevremena, od čega iznos od 1.400.000,00 kn (185.811,93 €) tužitelj potražuje s osnova izravne štete koja mu je nastala na objektu a iznos od 456.000,00 kn (60.521,60 €) s osnova troškova najma dizalice (list 75 spisa) za sanaciju nastale štete.
10. Pri tome se ukazuje da iz činjeničnog supstrata tužbe nesporno proizlazi da ukupni iznos od 1.856.000,00 kn tužitelj potražuje na ime troškova sanacije štete na objektu, te da iznos od 456.000,00 kn koji se odnosi na troškove najma dizalice tužitelj ne potražuje s osnove naknade troškova iz čl. 22. i 23. Posebnih uvjeta (list 359 spisa), već s osnova osigurnine u smislu troška koji je bio potreban za otklanjanje nastale štete.

11. Među strankama nije sporan nastanak samog štetnog događaja, pasivna legitimacija tuženika, ali je sporna visina nastale štete, te je sporno postoji li doprinos tužitelja nastanku štete kao što je sporna i aktivna legitimacija tužitelja.
12. Iz priložene dokumentacije kao i navoda stranka ovaj sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o osiguranju imovine pa je sud činjeničnu i pravnu osnovu tužiteljeva zahtjeva motrio kroz odredbe predmetnog Ugovora o osiguranju, Općih uvjeta za osiguranje imovine S.O.-09.00-4 i Posebnih uvjeta za osiguranje od požara i nekih drugih opasnosti S.P.-08.00-01., koji čine sastavni dio predmetnog ugovora, a što niti jedna stranka nije osporavala, te odredbi Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 – dalje ZOO) koje uređuju predmetu materiju.
13. Prvotno treba navesti da nije sporno da je tuženik utvrdio postojanje njegove obveze za isplatu osigurnine vezano uz predmetni štetni događaj te je slijedom toga i isplatio tužitelju iznos od 600.000,00 kn, dok s druge strane tužitelj smatra da mu je nastala šteta preko tog iznosa i to upravo u utuženom iznosu od 1.846.000,00 kn.
14. U odnosu na tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije ovaj sud je navedeni prigovor ocijenio neosnovanim.
15. Naime, potrebno je ukazati da je tuženik isplatom iznosa od 600.000,00 kn sam potvrdio da je tužitelj aktivno legitimiran za isplatu osigurnine, pa je stoga navedeni prigovor paušalan i usmjeren isključivo na odugovlačenje postupka. Dodatno se ukazuje da iz isprava koje je dostavio tužitelj nakon istaknutog prigovora tuženika, jasno proizlazi da je prijenos prava vlasništva sa tužitelja na Vladu Kolaka izvršen samo radi osiguranja novčane tražbine iz Ugovora o osiguranju od 6. lipnja 2012., i koja zabilježba je zabilježena u zemljišnim knjigama još 2012. pa je razvidno upravo suprotno, odnosno da je tužitelj nesporno vlasnik i to potonji vlasnik te da se u konkretnom slučaju radi fiducijarnom osiguranju. Dodatno se ukazuje da je sam tuženik u svom štetovnom spisu dostavio i izjavu Vlade Kolaka od 11. prosinca 2017. (list 174 spisa) a kojom Vlado Kolak daje suglasnost da se sve uplate po štetnom događaju izvrše u korist tužitelja, slijedom čega čak i u slučaju kada bi se radilo o situaciji iz odredbe čl. 929. ZOO-a, da bi tužitelj svakako bio aktivno legitimiran.
16. Nadalje, u odnosu na visinu štete, ovaj sud je na okolnost nastanka i visine štete proveo dokaz građevinskim vještačenjem.
17. Vještak Boško Mišlov u svom nalazu i mišljenju je u bitnome naveo da je osigurani objekt neposredno prije štetnog događaja bio u fazi izgradnje odnosno nedovršena građevina bez uporabne dozvole te da se može pretpostaviti da je bila u dobrom stanju. Nadalje je naveo da osigurani objekt nije bio u derutnom stanju ali niti održavan s obzirom da se radilo po poslovnoj građevini u izgradnji te da je stanje građevine prije štetnog događaja moglo utjecati na visinu štete ali da nema informacija pomoću kojih se to može utvrditi. Zaključno je naveo da je vrijednost radova potrebnih za sanaciju štete nastalu uslijed štetnog događaja iznosi 196.682,63 € bez PDV-a, odnosno 245.853,29 € s PDV-om, dok vrijednost radova za sanaciju posljedičnih šteta iznosi 175.208,00 € bez PDV-a, odnosno 219.010,00

€ sa uključenim PDV-om. Iz nalaza i mišljenja proizlazi da se posljedična šteta odnosi na saniranje i antikorozivnu zaštitu čelične konstrukcije.

18. Na ročištu održanom 5. travnja 2023. vještak se očitovao na navode stranaka te je naveo da nije uzimao u obzir kod izrade nalaza i mišljenja eventualne ponude već je koristio dokumentaciju i isprave iz spisa te izvršio neposredan uviđaj na licu mjesta. Također je naveo da je od tuženika tražio da mu dostavi dokumentaciju na temelju koje je tuženik s tužiteljem sklopio ugovor o osiguranju a kako bi utvrdio točno stanje objekta osiguranja u trenutku sklapanja Ugovora ali da mu tuženik nije dostavio traženo. Nadalje je naveo da antikorozivna protupožarna zaštita nije izvedena i da o tome nema nikakvog dokaza u spisu, te da je čelična konstrukcija bila zaštićena samo temeljnim premazom odnosno da je čelična konstrukcija premazana temeljnim antikorozivnim slojem koji nije protupožarni, te da je čelična konstrukcija na navedeni način zaštićena u proizvodnji same konstrukcije te je takva i dovezena na sporni objekt. Također je naveo da završna boja predstavlja protupožarni premaz a koji premaz nije izveden. Naveo je da za saniranje i antikorozivnu zaštitu čelične konstrukcije nije potreban nikakav dodatni kran te da je on u nalazu i mišljenju pod točkom 5.1 i naveo da se predmetni radovi mogu obaviti korištenjem platformi i skele a koja tehnologija je jeftinija. Vještak je dodatno naveo i da su cijene iskazane u nalazu i mišljenju cijene koje su vrijedile u vrijeme nastanka štetnog događaja dok bi današnje cijene bile zacijelo puno veće. Na poseban upit pun. tuženika vještak je naveo da je površinu oštećenog pokrova utvrdio temeljem očevida i projektne dokumentacije koja se nalazi u spisu te je na pitanje tuženika je li razlika od 5.274,75 m² oštećenja limenog pokrova a koja predstavlja razliku između ponude i obračuna vještaka mogla nastati zbog neodržavanja i nesanacije štete nakon štetnog događaja vještak naveo da je navedena razlika hipotetički mogla nastati nakon štetnog događaja ali navodi da je očevidom i pregledom foto dokumentacije u spisu u konkretnom slučaju utvrdio da nije došlo ni do kakve razlike između oštećenja limenog pokrova od nastanka štetnog događaja pa do danas. Nadalje je naveo da je cjelokupno oštećenje limenog krova u površini od 11.074,75 m² u direktno u uzročno posljedičnoj vezi sa štetnim događajem jer cjelokupan krov treba rastaviti, sanirati te potom vratiti te da nema elemenata za dokazivanje je li bi šteta bila manja da su na objektu postojali prozori, ali pretpostavlja da bi šteta bila manja da su bili prozori.
19. Slijedom navedenog, budući da je ovaj sud nakon provedenog vještačenja utvrdio da ukupna visina štete na objektu tuženika u dijelu koji se odnosi na saniranje pokrova iznosi 245.853,29 € sa uključenim PDV-om, te uzimajući u obzir da je tuženik nesporno isplatio tužitelju iznos od 79.633,68 € (600.000,00 kn) to je ovaj sud ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan u dijelu za iznos od 166.219,60 €, pa kako tuženik nije niti tvrdio da je taj iznos podmirio to je sukladno odredbi čl. 921. ZOO-a, dužan platiti osigurninu u navedenom iznosu slijedom čega je odlučeno kao u **točki I. izreke presude**.
20. Odluka o zateznoj kamati donesena je na temelju odredbe članka 29. stavak 1. ZOO-a, prema kojoj dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duuguje pored glavnice i zatezne kamate i to po stopi određenoj u čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022) a koja se odnosi na trgovačke ugovore.

21. U odnosu na tijek zateznih kamata ukazuje se da iz odredbe čl. 16. Općih uvjeta proizlazi da se tuženik obvezao isplatiti osigurninu u roku koji ne može biti dulji od 14 dana računajući od dana kada je osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio (st.1.) dok je stavkom 2. propisano da ako je za utvrđivanje postojanja osiguravateljeve obveze potrebno stanovito vrijeme, da je tada dužan isplatiti osigurninu u roku od 30 dana od primitka odštetnog zahtjeva. Stavkom 4. tog članka je propisano da ako osiguratelj ne ispuni svoju obvezu u rokovima iz ovog članka duguje osiguraniku zatezne kamate od primitka obavijesti o osiguranom slučaju. Slijedom navedenog, imajući u vidu da je tužitelj obavijest o osiguranom slučaju poslao 30. lipnja 2017. (list 13 spisa), a da tuženik nije osporavao da bi navedenu obavijest zaprimio istog dana, to sukladno odredbi čl. 16. st. 4. Općih uvjeta i odredbe čl. 943. st. 4. ZOO-a duguje zatezne kamate od tog dana, a ne od dana štetnog događaja. **(točka I. i II. izreke presude).**
22. S druge strane u dijelu za iznos od 80.113,93 € koji predstavlja razliku između traženog iznosa od 1.856.000,00 kn (246.333,53 €) te dosuđenog iznosa od 166.219,60 €, ovaj sud je odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan budući da tužitelj nije dokazao da mu je šteta nastala preko dosuđenog iznosa od 166.219,60 € pa je stoga u tom dijelu valjalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, slijedom čega je odlučeno kao u **točki III. izreke presude.**
23. Nadalje, sud je odbio kao neosnovan i tuženikov prigovor doprinosa šteti od strane tužitelja. Naime, tuženik je tvrdio da je sporni objekt tužitelj držao u derutnom stanju te s otvorenim bočnim prostorom uslijed čega je omogućeno da olujni vjetar struji kroz samu građevinu kojom prilikom je došlo do dizanja metalnih ploča koje služe za pokrov krova. Međutim iz nalaza i mišljenja vještaka ovaj sud je utvrdio da sporni objekt nije bio u derutnom stanju. Jednako tako vještak je naveo da je sporni objekt bio u fazi izgradnje slijedom čega je i tuženikov prigovor da je tužitelj držao objekt s otvorenim bočnim prostorom, također neosnovan, jer je sporna građevina bila u fazi izgradnje, pa je notorno da nije bio zatvoren, a što je tužitelju trebalo i moralo biti poznato prilikom ugovaranja osiguranja. Nadalje, tuženik niti svoju tvrdnju da krov nije izveden kako je trebao biti izveden nije dokazao niti je u tom smjeru predlagao dokazne prijedloge, pri čemu se ukazuje da je navedeni prigovor tuženika ovaj sud ocijenio i paušalnim jer tuženik nije navedenu tvrdnju obrazložio odnosno objasnio na koji način točno krov nije izveden kako je trebao biti izveden te na koji način navedeno ima veze s nastankom štete ili visinom štete.
24. U odnosu na tuženikov otklon isplate štete iz dopisa od 5. listopada 2017. na listu 178. spisa kojim se pozvao na odredbu čl. 8. st. 4.3. Posebnih uvjeta kojom odredbom je propisano da osiguranjem od oluje nisu obuhvaćene štete na građevinskom objektu koji nije bio izgrađen prema načinu gradnje uobičajenom u tom mjestu ili koji je slabo održavan ili je dotrajavao i nekretninama u takvom građevinskom objektu, te kojim se pozvao na odredbu čl. 19. st. 1. Općih uvjeta kojom je propisano da osiguratelj ne odgovara za štetu na osiguranoj stvari koja potječe od njezinih nedostataka, treba navesti da je sud navedene prigovore ocijenio neosnovanim.
25. Naime, ovaj sud je navedene prigovore ocijenio paušalnim i usmjerenim na odugovlačenje postupka, budući da je tuženik nesporno isplatio tužitelju osigurninu u iznosu od 600.000,00 kn pa ako je smatrao da postoji razlog za isključenje od

osiguranja iz odredbe čl. 8. st. 4.3. Posebnih uvjeta ili čl. 19. st 1. Općih uvjeta, tada ne bi isplatio ni nespornan iznos štete. Naime, tuženik je prvotno u dopisu od 5. listopada 2017. otklonio isplatu štete iz navedenih razloga, da bi potom dopisom od 11. prosinca 2017. utvrdio postojanje obveze isplate osigurnine u iznosu od 600.000,00 kn, i to sukladno oštećenjima evidentiranim na izvidu štete, što znači da tuženik više nije ukazivao na postojanje razloga za isključenje od osiguranja. Podredno se navodi da kada osiguratelj tvrdi da postoji razlog za neisplatu osigurnine, da je tada teret dokaza postojanja navedenog razloga ne njemu, a što tuženik do zaključenja glavne rasprave nije dokazao odnosno nije u tom smjeru predlagao dokazne prijedloge.

26. Ovdje se ukazuje da je sud odbio dokazne prijedloge tuženika za provođenjem građevinskog vještačenja na okolnost da li je predmetna zgrada izgrađena sukladno lokacijskoj i građevinskoj dozvoli, iz razloga što je sporni objekt bio u fazi gradnje odnosno nije bio dovršen pa je bilo nesvrshodno i neekonomično izvoditi navedeni dokaz, kao i iz razloga što tuženik nije iznio konkretne činjenice koje bi trebale biti utvrđenjem izvođenjem predmetnog dokaza (nije naveo što je točno izvedeno protivno građevinskoj odnosno lokacijskoj dozvoli) i na koji način bi takvo eventualno utvrđenje utjecalo na isključenje od osiguranja, jer je potrebno ne samo da postoji nedostatak već i da šteta potječe od takvog nedostatka. Naime, dokazi se izводе radi utvrđenja odlučnih činjenica koje su stranke iznijele (članak 220. stavak 1. ZPP-a). Dakle, sud izvodi dokaze radi utvrđenja spornih odlučnih činjenica što znači da je stranka koja ih je predložila prethodno i iznijela određene činjenice, i da ih je protivna stranka osporila, a ne radi prikupljanja činjenica koje bi stranka (u konkretnom slučaju tuženik) potom naknadno tijekom postupka iznosio u prilog osnovanosti svojih tvrdnji. Upravo iz činjenice da je tuženik predložio izvođenje dokaza da bi se uopće utvrdilo je li objekt izgrađen sukladno građevinskoj i lokacijskoj dozvoli proizlazi da je izvođenje dokaza navedenim vještačenjem predloženo radi prikupljanja činjenica odnosno je li postojala nesukladnost s građevinskom i lokacijskom dozvolom, budući da tuženik nije iznio činjenicu da je postojala točno određena nesukladnost koja je dovela do nastanka štete i slijedom toga do isključenja od osiguranja, pa koja bi se potom eventualnim građevinskim vještačenjem utvrđivala. (tako i VTS, PŽ-8275/16-3 od 12. prosinca 2018.)
27. Pri tome se zaključno ukazuje da je tuženik jedino smatrao da je na visinu štete utjecalo što je građevina bila s otvorenim bočnim prostorom. Međutim, kako je to ranije navedeno, kada je sporni objekt bio u fazi gradnje i takvog ga je tuženik i osigurao dok je bio u toj fazi, tada je logično da ne može biti odmah "zatvoren" već da je potrebno stanovito vrijeme da bi se došlo do tog stadija kada je objekt "zatvoren", pri čemu se dodatno ukazuje i da je vještak u svom usmenom nalazu i mišljenju također naveo da da nema elemenata za dokazivanje je li bi šteta bila manja da su na objektu postojali prozori, te da samo može pretpostaviti da bi šteta bila manja da su bili prozori.
28. Nadalje, sud je odbio i dokazne prijedloge tuženika za uviđajem na licu mjesta na okolnost stanja objekta i opsega štete budući da je mjerodavniji način utvrđenja te okolnosti građevinsko vještačenje koje je sud izveo pa je stoga iz razloga ekonomičnosti odbijen navedeni dokaz, kao što je odbijen i dokaz vještačenjem na okolnost starosti korozije na nosivim stupovima, budući da navedena okolnost nije bila odlučna za odluku u ovoj pravnoj stvari jer sud nije niti dosudio tužitelju štetu

koja se odnosi na štetu od korozije. Također sud je odbio dokaze tuženika za saslušanjem Miljenka Grileca, Damira Filipovića i Krešimira Matkovića budući da tuženik nije uopće naveo na koje okolnosti predlaže izvesti navedene dokaze, a i iz razloga što je sud smatrao da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno.

29. S druge strane sud je odbio i dokazne prijedloge tužitelja za saslušanjem svjedoka Vlade Kolaka i Krešimira Matkovića na okolnost nastanka štete i visine štete budući da je sud na navedene okolnosti izveo dokaz građevinskim vještačenjem, pa su stoga iz razloga ekonomičnosti odbijeni navedeni dokazni prijedlozi.
30. U odnosu na prigovor tuženika od 6. travnja 2023. da očito omaškom u zapisniku nije navedeno da je tužitelj predložio i izvođenje novog građevinskog vještačenja, ovaj sud navodi da je točan predmetni navod tuženika, ali je sud odbio izvođenje novog građevinskog vještačenja budući da nisu bili ispunjeni uvjeti iz odredbe čl. 261. ZPP-a, odnosno u nalazu i mišljenju vještaka Boška Mišlova nije bilo proturječnosti niti nedostataka niti se pojavila sumnja u pravilnost danog mišljenja, posebno imajući u vidu da je vještak otklonio sve prigovore stranaka, pa stoga sud ne može odrediti izvođenje novog vještačenja samo iz razloga što stranka nije zadovoljna sa nalazom i mišljenjem.
31. Kako su stranke u ovom predmetu razmjerno uspjele u smislu odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a, a budući da je tužitelj uspio u dijelu za iznos od 166.219,60 €, a tuženik u dijelu za iznos od 80.113,93 €, to je tužitelj uspio sa 67% zahtjev a tuženik sa 33% zahtjeva, pa kada se od postotka u kojem je tužitelj uspio u sporu odbije postotak u kojem je tuženik uspio u sporu, to je tužitelj uspio u sporu sa 34% zahtjeva.
32. Tužitelj ima pravo na naknadu troška na ime naknade za zastupanje po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine: broj 126/22, nastavno: Tarifa"), a sukladno vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzimanja pojedine radnje i to: za pristup na ročišta održana 22. siječnja 2019., 29. listopada 2019., 14. rujna 2022. i 5. travnja 2023. u iznosu od 3.693,44 € za svako od navedenih ročišta (Tbr. 9. t. 1. Tarife), kao i za sastav podneska od 8. svibnja 2018. (tužba) u iznosu od 2.786,00 € (Tbr. 8. t. 1. Tarife), za sastav podnesaka od 17. rujna 2018. (očitovanje na odgovor na tužbu) i od 6. veljače 2013. (očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka) u iznosu od 3.693,44 € za svaki od navedenih podnesaka (Tbr. 8. t. 1. Tarife), što sve skupa uvećano za PDV iznosi 31.183,30 €. Također, tužitelju pripada i sudska pristojba na tužbu u iznosu od 663,61 € i sudska pristojba na presudu u iznosu od po 663,61 € za u skladu s Tar. br. 1. i 2. Tarife sudskih pristojbi koje su sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 - dalje ZSP). Jednako tako tužitelj ima pravo i na troškove provedenog vještačenja u iznosu od 796,34 € €. Slijedom navedenog, tužitelju su priznati troškovi postupka u iznosu od 33.306,86 €, pa budući da razlika postotna uspjeha tužitelja i tuženika iznosi 34%, to tužitelj ima pravo na naknadu parničnih troškova u ukupnom iznosu od 11.324,33 € (**točka IV. izreke presude**).
33. Sud nije prihvatio tužiteljev zahtjev za naknadu troška za sastav podnesaka 23. svibnja 2018., od 7. veljače 2019., od 3. prosinca 2021., i od 21. studenog 2022., u iznosu od 99,50 € za svaki od navedenih podnesaka, kao i za sastav podnesaka od 18. siječnja 2019., od 21. lipnja 2019., od 14. listopada 2022. i od 15. ožujka 2023. u iznosu od 3.693,44 € za svaki do navedenih podnesaka. Naime u kategoriju

podnesaka iz Tbr. 8. t. 1. Tarife, kada se radi o podnescima tužitelja, ulaze samo obrazloženi podnesci kojima se odgovara na navode prigovora ili odgovora na tužbu ili se očituje na na nalaz i mišljenje vještaka uz ograničenje na četiri podneska ove vrste u prvostupanjskom postupku, dok svi ostali podnesci, ulaze u kategoriju podnesaka iz Tbr. 8. t. 3. Tarife za koje punomoćnik ima pravo na nagradu u visini od 25% nagrade iz Tbr. 7. t. 1., 3., 6. i 7., ali ne više od 50 bodova, ali i to samo u slučaju ako sud ocjeni da su bili potrebni za vođenje parnice. Budući da predmetni podnesci ne pripadaju u podneske iz točke 8. t. 1. Tarife, te jednako budući da je sud ocijenio da navedeni podnesci sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a, nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka, to je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova navedenih podnesaka. Slijedom navedenog, sud je odbio tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 39.034,90 € (21.982,53 + 17.052,37 €) **(točka V. izreke presude)**.

Zagreb, 18. svibnja 2023.

SUDAC
Josip Bilić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda e-komunikacijom.

DNA:

- Tužitelju po pun. uz nalog za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 663,61 €
- Tuženiku
- Kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30859-0bfee**

Kontrolni broj: **0d842-cef18-4daaf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JOSIP BILIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.